

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apere Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipografiei arhid., Sibiu, str. măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegrafului Român”, str. măcelarilor Nr. 45.
Epistole nefrancate se refuză. Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 14 fl., — de douăori 24 fl., — de trei ori 30 fl.
rândul cu litere garmond.

Formațiunea masselor.

III.

Voiu vorbi acum despre jurați. Și fiindcă nu pot să mă estind asupra tuturor soiurilor de jurați, mă voi ocupa numai cu cei mai însemnați dintre ei, cu cei care fac parte din judecătoriile *assisiene*.¹ Acești jurați ne ofer cel mai splendid exemplu despre masele eterogene. La ei aflăm sugestibilitatea, domnia impresiilor inconștii, puțină capacitate de a gândi, influințarea conducătorului, etc. Studiarea acestor jurați ne va face să cunoaștem interesante modele de greșeli, pe cari pot să le săvârșască aceia, cari nu sunt inițiați în psihologia mulțimilor.

Jurații sunt întâi de toate niște exemple vii despre mica importanță ce se dă nivelului intelectual al diferitelor elemente din mulțime, cu privire la rostirea verdictelor. Putem vedea, cum o adunare, întrunită pentru a se consulta, aduce hotărâri în chestii nu tocmai din domeniul tehnicii fără a da vreun rol inteligenței, și cum câte o adunare de învățați și de artiști, prin simplul fapt al unității de vederi în chestii de interes general arată, că nu se deosebește în mod prea însemnat de vederile unei adunări de zidari, ori de băcani.

Au fost vremi, în cari administrația făcea o minuțioasă selecțiune cu privire la persoanele chemate să fie jurați, luându-le numai din clasele inteligente: dintre profesori, funcționari, învățați, etc. Astăzi însă juriul să compune mai ales din mici comercianți, industriași, mici funcționari, etc. Și totuși statistica ne arată, spre marea mirare a scriitorilor de specialitate, că verdictele juraților sunt aceleași, fie curțile cu jurați oricum compuse. Chiar și membri de ai judecătoriilor, de altcum contrari instituțiunii juraților, au trebuit să recunoască exactitatea acestui fapt.

Un președinte de odinioară al tribunalului cu jurați, Berard des Glajeux, scrie în memoriile sale următoarele în chestia aceasta: „Astăzi alegerea juraților o fac consilierii comunali, pe cari îi conduc motive politice, ori electorale. Majoritatea juraților o formează comercianții de rând, și de mai mică importanță ca mai înainte, și anumiți funcționari dela administrație. Și fiind că vederile legate de împlinirea rolului de judecător s'au amestecat cu vederile oamenilor de tot soiul de ocupațiune, și foarte mulți manifestă zelul unor neofiti, ba chiar și cei înzestrați cu multă bunăvoință să asociază cu cei de pe treaptă inferioară: *spiritul juriilor nu s'a schimbat, verdictele lor au rămas aceleași*”.

Din cuvintele acestea vom scoate concluziuni foarte însemnate, fără a ne ține legați de declarațiunile, de altcum foarte slabe, cuprinse în ele. Și partea aceasta slabă a declarațiilor nu are să ne pună în

mirare, căci doară psihologia masselor, deci și a juriilor, pare a fi necunoscută și astăzi, mai ales procurorilor și judecătorilor. Dovada ne o oferă tocmai faptul înșirat de autorul amintit, că unul dintre cei mai buni адвоаți ai tribunalului cu jurați, un anumit Lachaud, să folosea în mod sistematic de dreptul seu de a respinge pe toți membrii mai inteligenți, chemați să facă parte din juriu. Experiența însă, și numai experiența, l'a convins în urmă cât de fără scop era acest sistem al seu. Dovadă iarăși faptul, că astăzi reprezentantul ministrului de justiție și advocații toți au renunțat dela dreptul de respingere, cel puțin la noi, în Paris, și totuși verdictele, cum spunea Glajeux, nu s'au schimbat; ele nu sunt nici mai bune nici mai rele.

Ca toate mulțimile, așa și jurații vin influențați în mod însemnat prin sentimente, și foarte puțin prin argumente logice. „Nu să scârbesc de loc (jurații) văzând mama cum își lăptează copilul, ori văzând câte o droaie de orfani defilând în fața lor”, îmi spunea un avocat. „O femeie nu are decât să fie afaibilă și a câștigat bunăvoința juraților pe partea sa”, — spune Glajeux.

Sunt necruțători (jurații) față de crimele, cari ar putea să fie săvârșite și în contra lor, și cari pentru societate sunt îngrozitoare, dar manifestă cea mai mare indulgență față de crimele săvârșite din patimi omenești. Sunt rare cazurile, în cari ei manifestă asprime față de mamele nemăritate, cari își omor copilașii mici, și și mai rari acelea, în cari se poartă cu asprime față de fetele părăsite, cari stropesc cu puțin vitriol pe ademenitorii lor, căci simțesc în mod instinctiv, că crime de acestea nu sunt periculoase pentru societate, și că într-o țară, în care nu se ia sub scut fata abandonată, nu se împiedecă, ci se promovează păcatul și crima.

Jurații, întocmai așa, ca toate mulțimile, sunt orbiți în măsură mare de razele prestigiului, și bună observare face președintele Glajeux, că juriile în formațiunea lor sunt democratice, dar în înclinările lor sunt foarte aristocratice. Numele, nașterea, averea, apoi prezența unui apărător vestit, — tot cel-l distinge și-l ridică, — formează pentru acuzat cea mai însemnată recomandare în fața juraților. Grijă fiecărui avocat e deci să influențeze asupra sentimentelor juraților, și ca și la alte mulțimi, are să rezoneze puțin și să aplice numai modul rudimentar de argumentare. Un avocat, foarte renumit pentru succesele pe cari le avea la judecătoriile cu jurați, s'a folosit, cu splendid succes, de următoarea procedură:

În cursul rostirii vorbirii de apărare făcea cu atențiune observațiuni cu privire la jurați. Aștepta momentul favorabil. Un cuvânt, o frază, și experiența, împreună cu simțul său, îi spunea ce efect a produs la unul ori la altul dintre jurați. Pentru că vorba e, să afli întâi de toate, cari sunt jurații bine-

voitori cauzei pe care o reprezintă. Și apărarea și-i asigura prin câte un gest. Se îndrepta apoi spre ceice, după părerea sa, erau nefavorabil dispuși în chestie, și se silea să zică, că pentru ce sunt ei contrari acuzatului? Aceasta e partea cea mai gingașă a apărării, pentru că afară de dreptate, mai sunt și alte multe motive, pentru cari să vrea condamnarea unui om.

De aici se vede scopul artei oratorice, și de aici se vede, de ce nu au nici un scop vorbirile pregătite înainte. În fiecare moment expresiunile au să fie schimbate, conform impresiunilor pe cari și le câștigă apărarea de pe fețele juraților.

Oratorul n'are să câștige pe toți membrii juriului pe partea sa, ci numai pe cei dătători de ton, cari pot să influențeze formarea părerii la toți ceilalți. Se află și aici, ca la toate mulțimile, câțiva indivizi cari conduc. „Am făcut experiența, — spunea un procuror — că în momentul rostirii verdictului ajunge un om, ori doi oameni energici, pentru a răpi cu ei pe toți ceilalți jurați”. Acești oameni au să fie câștigați prin o sugestione isteată. Membrul din juriu, căruia îi câștigăm încrederea, se lasă ușor să fie convins, și e pus în situația sigură de a accepta de plausibile toate argumentele înșirate. În privința aceasta scot din lucrarea interesantă despre avocatul Lachaud următoarea anecdotă:

„Cum se știe, Lachaud nu înceta să urmărească cu privirea, sub decursul întregii sale pledoarii, pe cei doi-trei dintre jurați, pe cari el îi ținea de oameni cu influență, dar străini de el. Și de regulă a isbutit să câștige pe partea sa pe cei mai îndărătnici. Dar s'a întâmplat odată, în provincie (nu în Paris), că a dat de unul, pe care l-a bombardat trei sferturi de ceas, folosind cele mai puternice arme pentru a-l capacita, dar înzadar. Era juratul al șeptelea, primul din banca a doua. Era de desperat. Dar atunci, în mijlocul unei frase bombastice, rostită cu multă măiestrie, oratorul se oprește în loc și se adresează președintelui de tribunal cu rugarea următoare: *Dle președinte! Vă rog dispuneți să se sloboadă perdelele la ferești, pentru că pe domnul jurat dela locul prim din banca a doua îl jenează razele de soare. Respectivul jurat a roșit nițel, a suris și a mulțumit pentru delicata atențiune. A fost câștigat pe seama apărării!*”

Mulți autori, între cari unii de mare valoare, au început să atace în timpul mai nou instituțiunea curților cu jurați, singurul mod de apărare în contra prea deselor greșeli, săvârșite de castele lipsite de ori ce control. Unii ar dori, ca juriile să fie compuse numai din elemente culte. Am văzut însă, că și atunci verdictele au fost identice cu cele de acum. Alții iarăși, provocându-se la greșelile săvârșite de jurați, ar vrea să fie cassate curțile cu jurați și agendele lor să fie încredințate judecătorilor.

Dar nu ar trebui să se uite, că greșelile cari de multe ori să pun în sarcina juraților, au fost întâi săvârșite din partea judecătorilor. Când apare acuzatul în fața juriului? După ce l-au aflat diferiți alții de vinovat: judele de instrucție, procurorul și senatul de punere sub acuzare. E evident deci, că acuzatul, dacă nu de jurați, ci de judecători ar trebui să fie judecat, ar fi silit să renunțe din capul locului dela ori ce prospect de achitare. Greșelile juraților au fost deci la început greșelile judecătorilor!

Acești din urmă poartă vina, dacă se întâmplă câte odată omoruri justițiare, ca condamnarea medicului, care la o simplă denunțare a unei fete, de jumătate idiotă, că pentru 30 franci ar fi îndemnat-o să-și nimicească fructul dragostei nepermise, a fost osândit, cu toate că întreaga opinie publică era convinsă despre onestitatea medicului și despre greșala judecătorilor. Chiar și judecătorii au văzut în urmă că au greșit, dar pentru a nu se da ei singuri de gol, au căutat să împedecă chiar și grațierea condamnatului. Cari sunt deci pricinuitoarii greșelilor, jurații ori judecătorii?

Să conservăm deci instituțiunea juraților, căci ei formează singura mulțime, pe care nu o suplinește nici o individualitate. Numai juriile pot să atenueze asprimea legilor, pentru toți egale, și oarbe din principiu. Judecătorii, care nu cunoaște nici o milă, și care se ține de literile legii, cu asprimea legată de chemarea sa pedepsește pe ucigașul ordinar tot așa ca și pe biata fată, care abandonată de ademenitorul ei și aruncată în mizerie, își omoară copilul; pe când jurații vor afla în mod instinctiv, că fata sedusă e mai puțin vinovată decât ademenitorul ei, pe care legea nici nu-l urmărește, și așa o împărtășesc de mila lor. Eu, care cunosc bine psihologia castelor, tot așa ca și a celorlalte mulțimi, nu cunosc cas, în care acuzat fiind cu vre-o crimă, nu m'ași supune mai bucuros verdictului juraților, decât sentinței judecătorilor. Pentru că la jurați am mari prospecte de a fi achitat, la judecători însă — nu!

Din parlament. La discuția asupra bugetului țării a luat cuvântul eri, Marți, și deputatul naționalist român din dietă, domnul Dr. Alesandru Vaida-Voevod, care a rostit o vorbire mai lungă, ascultată cu destulă atențiune din partea colegilor săi. A motivat punctul de vedere al deputatilor naționaliști, cari neavând încredere în actualul guvern, nu pot să-i voteze bugetul, dar s'a ocupat și cu chestia de împăcare, spunând, că cei dela conducerea politice naționale românești au urmărit cu simpatii acțiunea contelui Tisza, și i ar fi dorit succes. Vina însă, că acțiunea a rămas fără rezultat, o poartă guvernul, care nu a dat contelui Tisza sprijinul necesar. Vom da vorbirea întregă.

¹ Assisia s'a numit în Anglia prima formă a judecătoriilor cu jurați, din care s'a dezvoltat instituția de astăzi a curților cu jurați.

Din protopresbiterate.

Sinodul protopresbiteral al tractului Sebeș.

Imprejurările deosebit de grele prin cari trece biserica și școala română din țară, ar trebui să împinteneze pe toți cei înțelegători la muncă înțepită întru apărarea acestor instituții primejdiate.

Se pare a fi însă o ironie a sorții, că în timpul când avem trebuință de cea mai perfectă bună înțelegere spre a putea îndoiți asprimea acestor vremi grele prin o stăruitoare muncă înțeleaptă, fruntașii poporului nostru sunt angajați cu totul în sterila luptă fratricidă. Aruncați, vă rog, numai o privire asupra celor mai de căpetenie ziare ale noastre și cu durere vă veți convinge, că totul altele sunt îngrijorările intelectualilor noștri; pierderea sutelor de școli românești privește numai consistoarele noastre, iar îngrijirea culturală a poporului analfabet e rezervată numai „Asociațiunii”.

Nu e mirare, că în o astfel de situație precară se observă o lăneazălă pe toate terenele, lipsa de interes se manifestă și față de cele mai puternice instituții culturale — față de biserică și școală, cari sunt lăsate în grija corporațiilor noastre bisericesti și școlare în cari poporul e reprezentat cu $\frac{2}{3}$ din lamura intelectualilor noștri mireni.

E de tot gratuită învinuirea, cu vreme și fără vreme a preoțimii și învățătorimii, care pentru munca ce o depune întru propășirea culturală și morală a neamului, prea adeseori e lipsită și de un cuvânt de îmbărbătare, de răsplată morală.

Frumoasa și de mulți învidiată noastră constituție dă teren larg de muncă, nu numai acestora ci și altor fii ai neamului, mirenilor, cari consideră prea adeseori a fi acest privilegiu numai al uimilor conducători ai satelor. Decând numai ei fac parte din intelectualii cu îndatoriri față de neamul care îi hrănește? Rapoartele zilnice ne dau o tristă dovadă despre lipsa de interes ce o manifestă, mai ales membrii mireni, față de corporațiile noastre bisericesti, cari sunt chemate a îngriji de înaintarea culturală și morală a poporului din ceroul lor de com-petentă, corporațiuni din cari de altfel cu fală fac parte.

Probabil că mai mult din lipsa de înțelegere a însemnătății sinodului ppresbiteral în organismul bisericii, decât din cauze binecuvântate, o samă din membrii sinodului din tractul Sebeșului a ținut a nu da de minciună ținuta altor sinoade, și au esolat și ei prin absență. E dea dreptul revoltător să vezi membrii cari se imbulzesc așa zicând în aceste corporațiuni, ear la ședință abia participă o treime, cei absenți neînțelegând nici măcar de cuviință a-și scuza absența.

Nici vremile grele în cari trăim, nici programul de o deosebită însemnătate, nici măcar curiozitatea nu i-a putut atrage la locul de datorie, căci e și da'orie și nu numai un drept cu care să paradezi la anumite ocaziuni, să te presinți la locul în care ești chemat a contribui cu talentul tău la ridicarea culturală și morală a neamului tău, cere te-a distins cu un mandat.

Sinodul îl deschide protopresbiterul preș. prin un cuvânt insufletit, arătând mașterile vremi apăsătoare de azi, când fiecare e chemat la muncă fără șovăire pentru ca să putem ținea piept obstacolelor de multe soiuri, ce vin de multe părți asupra bisericii și poporului nostru.

După alegerea biroului în persoanele: V. Mateiu par. ca notar și A. David par. și Dr. A. Moga ca bărbăți de încredere, și după constatarea celor prezenți, ppresbiterul ne înfățișază starea protopresbiteratului din anul trecut din care vedem că s'au ridicat respective adaptat mai multe biserici și școli, numărul analfabeților a mai scăzut, școlarele toate dispun de puteri didactice cu salariul minimal legal, rezultatul examenelor e mulțumitor, srată apoi numărul convetărilor ilegale, un mic spor nefresc în numărul sufletelor, cari față de trecut provine nu din nașteri, cari sunt mai puține ca în anul precedent, ci din împrejurarea că mortalitatea a fost mai mică ca în trecut. Sinodul ia cu plăcere act despre toate, afară de apariția nevenită a parohiei centrale de a se subtrage dela imposibile de câte 20 firi după nașteri, morți și cununii, pe cari sinodul le susține și pe mai departe ca menite a augmenta fondul tractual și servind la scopuri mai înalte culturale.

Sinodul cunoscând trebuința imperativă a înființării unei biblioteci tractuale pentru augmentarea cunoștințelor preoțimii și învățătorimii, votează spre acest scop din fondul tractual anual 100 cor. ear pe preoți și învățători îi obligă a contribui

cu câte 2 cor. anual pentru această bibliotecă care o pot folosi și alți intelectuali ortodoksi, întru cât solvesc taca de 2 cor.

O vie discuție a stărnit propunerea comitetului de a schimba statutele fondului tractual, care atinge suma de 62000 cor. în sensul că părăndu-se prea îndepărtat scopul fondului, înființarea unei școale medii în Sebeș, $\frac{2}{3}$ din venitul curat să se folosească pentru alte scopuri culturale mai arzătoare (ajutorarea școlarelor populare), iar $\frac{1}{3}$ să se capitalizeze pentru scopul de până aci. Cu o mică majoritate se primește modificarea statutelor în acest înțeles.

Se prezintă apoi și aprobă bugetele fondului tractual și al fondului zidirii casei tractuale.

După alegerea de notar la scaunul ppresbiteral în persoana par. V. Mateiu din Lanorâm și a unui membru mirean în epitropia ppresbiterală în persoana not. din Deal, Zaharie Tătar, protopresbiteral încheie sinodul prin cuvinte calde la adresa membrilor sinodului, iar noi ne-am depărtat cu dorința de a ne vedea la anul în număr complet și muncind cu zor „răscumpărând vremea, că zilele grele sunt”.

m.

Cronică bisericească.

Formele externe ale cultului Dumnezeuesc.

De Vasile Duma protopresb.

(Fine.)

Aceste nu sunt obiceiuri moarte, nu sunt forme goale. Aceste forme sunt însuflețite, căci prin ele se exprimă sentimentele pururea tinerești ale bisericii noastre. Și pornirile nobile și sfinte se exprimă în rugăciuni și cântări vechi, dar pururea nouă, cari înfloresc pururea tinere, pururea pline de viață și atrag toate inimile credincioase și adună în jurul sfintelor altare ale Domnului pe toate popoarele creștine.

Puterea aceasta atrăgătoare nu este de azi, ori de ieri, pentruca mâne să se pearză. Deja mai bine de 18 veacuri atrăgea sfânta jertfă pe părinții noștri cu o putere, care era mai mare decât toate grozăviile persecuțiilor, cari foarte des intrerupeau celebrarea pacinică a sfintei liturgii, dar cu toate acestea când fura persecuțiilor era mai cumplită, atunci celebrarea sfintei liturgii atrăgea cu mai multă putere pe creștini și-i întărea cu desăvârșire în credința și iubirea lui Dzeu, încât, precum ne spune apostolul Pavel: „nici moartea, nici viața, nici îngeri, nici principii, nici puterile, nici cele de acum, nici cele viitoare, nici înălțimea, nici adâncul, nici altă făptuire care are sau poate pe noi să ne despărtească de dragostea lui Dzeu, care este întru Cristos Domnul nostru”. (Rom. 8, 39).

Dionisiu din Alexandria ne istorisește în veacul al treilea următoarele: „nici chiar pe când ne persecutau toți și ne asupreau, nici chiar atunci nu omiteam sfânta sărbătoare. Ori în care loc, rupți unii de ceilalți, răbdam feluritele noastre amărăciuni; câmpia, pustia, naia, peșterile, ori lăcașul dobitoacelor ne serveau de templu, pentruca să celebrăm sfânta jertfă”.

Istoria preotului Lucian, martirul ne spune, cum acest preot ca să mângâie pe cei ce erau împreună cu el închiși, a celebrat sfânta jertfă, având de altar popul său, pe care a adus cea mai adevărată și mai curată jertfă.

Sfânta jertfă de atunci și până azi este și va fi până va sta cerul și pământul centrul religiunii creștine, iar liturgia în care se celebrează sfânta jertfă, este vasul în care ni se îmbie rodul cel dulce al patimii și morții Dzeu omului.

Acest rod împărțit omenimii a avut și are totdeauna cea mai minunată înfrâșină asupra vieții ei. Arma de apărare contra tuturor ispitelor acestei vieți și întărirea credinței, este sfânta euharistie, care umple inima și sufletul creștinului primitor de iubirea cea nemărginită către Dumnezeu și către semenii săi, îndemnându-l a arma exemplului dat de Dumnezeu-omul Isus Cristos, al cărui trup și sânge îl primește sub forma pâinei și a vinului din sfânta euharistie.

VI. Jertfirea de sine, ca efect al adevăratei jertfe.

Cina cea de taină, sau Euharistie, este, precum am văzut, jertfa noastră în înțeles propriu. Din această jertfă izvorașcă apoi jertfele în înțeles impropriu enunțate în partea I., precum practicarea virtuților și cu deosebire spiritul jertfirii de sine. Nici o jertfă din culturile vechi nu a fost în stare să determine pe cei ce o aduceau, la jertfirea de sine, ci chiar din potrivă ei aduceau jertfele, pentruca prin acestea să fie mântuiți de a se aduce pe sine jertfă.

Singură jertfa creștinilor a umplut sufletele acestora de un sentiment necunoscut până aci, sentiment înalt de iubire către cel ce s'a adus pe sine jertfă de răscumpărare pe cruce pentru păcatul oamenilor, încât acestia urmându-i, s'au adus pe sine jertfă vărsându-și sângele ori înfrânându-și poftele lumești, pentru a deveni și ei cât se poate de desăvârșiți și sfinți, după exemplul dat de Mântuitorul Cristos prin învățăturile și patimile sale.

În legătură cu aceasta eu susțin, că numai prin sentimentul curat al jertfirii de sine se poate dobândi, păzi și înmulți perfecțiunea și sfințenia între oameni, și că biserica noastră creștină numai în urma jertfirii de sine a credincioșilor ei s'a întărit și perfecționat în așezămintele sale și s'a răspândit peste toată suprafața pământului.

Pentru a documenta această aserțiune să cercetăm puțin viața sfinților, care si-gur ne va lămuri pe deplin.

Ori cât de mult s'ar deosebi viața esternă și internă a sfinților lui Dzeu, totuși la toți putem constata aceea, că viața și activitatea lor poartă signatura jertfirii de sine însuși.

Număroasa ceată a sfinților se deosebește în martiri și mărturisitori (mucenici și cuvioși), martirii s'au jertfit pe sine, imitând pe Cristos, în moarte și vărsând pentru Domnul gloriosul lor sânge. Mărturisitorii (cuvioși) s'au jertfit pe sine în chip necrutat, dară de nenumărați, prin deprinderea vitează a tuturor virtuților și prin implinirea statornică a tuturor datorințelor chemării lor, până ce au adormit în pacea Domnului.

Jertfire de sine a fost chemarea și oficiu, viața și moartea apostolilor. Ei toate le-au lăsat, pentruca tuturor toate să se facă și pe toți să i dobândească lui Cristos. Ei asemenea dumnezeului lor învățător și-au pus sufletul pentru frați și prin sângele lor au sădit biserica lui Cristos în tot pământul.

Martirii (mucenicii) au învins toate slăbiciunile și toată răutatea și cruzimea omenească și diavolească, și trecând prin mare amărăciune au mărturisit pe Cristos în viață și în moarte, și vărsându-și sângele pentru Cristos și-au mântuit sufletele.

Prin sângele lor stropindu-se biserica cea sădită de apostoli, a crescut și s'a întărit și a adus roduri desăvârșite cere-soului Părinte.

Tăria întru răbdarea chinurilor, martirii și-au câștigat-o, după convingerea creștinilor celor dintâi, din isvorul ce urge din sfânta jertfă (Euharistie). „Cu arma de apărare a trupului și sângelui lui Cristos avem să-i provedem”, scrie sfântul Ciprian. „Cine ne va despărți de dragostea lui Cristos?” esolamă sfântul apostol Pavel. „Născuț sau imbulzită, goana sau foamea, sau primejdia, sau sabia?” (Rom. 5, 35). „Nimica din toate aceste nu poate să ne despărtească, dacă credem, nimica din toate acestea nu poate să ne smulgă dela ei, dacă suntem împărțși cu trupul și sângele lui”, răspunde sfântul Ciprian.

Foarte frumos se exprimă sfântul Augustin, când scrie: „Martirii au suferit ceea ce au mâncat, căci de mâncare a dat Cristos patima sa. Acela numai se satură, care imitează”.

Sfântul Simion la începutul persecuției lui Sapor, împăratul Persiei, a rostit cuvintele de aur: „Cel dintâi am șezut la masă, cel dintâi voi să și cad în luptă”.

Mărturisitorii (cuvioși) deși deși nu și-au vărsat sângele, întreagă viața lor de pe pământ a fost o cruce și un martiriu „căroră nu era lumea vrednică”, „căroră lumea s'a răstignit și ei lumii”. Ei au servit lui Dumnezeu cu evlavie neîncoțată și în pocăință severă, în sărăcie aspră și în muncă grea, lăzându-ne nouă ca rod al virtuții lor, mirosul cel cu bună mireasmă al vieții lor, strălucirea pildelor lor și puterea rugăciunii lor.

Iară fecioarele cele sfinte au renunțat la toată iubirea pământească, pentruca să se dedice cu totul iubirii dumnezees-cului mire. Ele și-au păzit curate trupurile și sufletele, pentruca să servească ne-turburate și să placă neîmpărțite Dom-nului cerului și al pământului, Împăratului inimilor. Spre esemplu aduc numai cuvintele sf. Agneța, care a esclamat buo-rându-se: „După acela m'am măritat, a căruia frumșetă o admiră soarele și luna”.

Acești sfinți mari și fericiți, cari stră-lucesc pe tăria bisericii și sunt așa de nu-măroși ca și stelele cerului, sunt rodul cel mai oapt și mai dulce al sângelui de jertfă ce se varsă în pahar pe sfântul altar, fiind reunoscut de toți adevărul, că numai din isvorul cel viu și ceros al jertfei urge puterea, însuflețirea și răbdarea la ori ce viață de jertfă a sfințeniei.

Precum pentru toți sfinții, cari s'au jertfit pe sine, tocmăi așa pentru fiecare creștin evlavios care cu sufletul curat de

prea multele griji lumești se împărtășește cu sfânta taină a euharistiei, jertfa și al-tarul se face isvor de apă vie, din care izvorește și se varsă în sufletul lui tot ce e sublim și sfânt, tot ce e strălucit și dumnezeesc.

Namă din esemplul blândului nos-tru Isus poate învăța sufletul nostru a pri-cepe însemnătatea vieții și dobândește bărbăție și putere spre a se jertfi și pe sine însuși dimpreună cu jertfa de pe altar.

Am schițat pe scurt momentele, cari eclatant ne dovedesc, că cea mai sublimă formă, în care se dă expresie prin semnă-văzate cultului dumnezeesc, este cultul creștinesc, care izvorește din cea mai înaltă jertfă de împăcare, pe care Dzeu în iubirea sa nemărginită către neamul o-menesc a binevoit a o primi dela fiul său prea iubit, prin patima și moartea ace-s-tuia pe lemnul crucii, și că cultul nostru dumnezeesc se bazează și se concentrează pe lângă aducerea jertfei liturgice, din care s'au inspirat toți sfinții la jertfirea de sine și prin împărțirea acesteia toți creștinii primesc dela Dzeu cele mai mari (grații) haruri, în credința în Dzeu, care înălțăcrează în inima lor iubirea către Dzeu și semenii lor, îndemnându-i a urma sfinților în jertfirea de sine.

Ca concluziune voiesc să spun acum câteva cuvinte, cu cel mai curat cuget de a îndemna și pe alții să mediteze: care e chemarea și oficiul, la care au fost aleși de însuși Stăpânul și Dzeul nostru?

Am zis, că din împărțirea cu tru-pul și sângele Domnului Isus Cristos, do-bândește creștinul bărbăția și puterea de a se jertfi și pe sine însuși dimpreună cu jertfa de pe altar. Adresându-mă către cei ce aduc pe altar această jertfă, de sine ni se impune întrebarea: care la cine se referă această mai bine? Că va fi jertfa liturgică atunci pentru noi preoți, și cum ar trebui să fim noi preoți pentru adu-cerea acestei jertfe?

Preoția a creat-o Dumnezeu pe sama sfintei jertfe liturgice, pe sama Eucharis-tiei. Viața noastră preoțească are multe datorințe, cari se refer îndeplinirea cultu-lui dumnezeesc, care cum am zis culmi-nează în aducerea jertfei.

Spre acest scop am fost deosebit aleși și din lume. Sigilul lui Isus Cristos ni s'a imprimat, spiritul lumii și chiar și lucrurile permise ale lumii sunt pentru noi altcum ca pentru alții.

Dalta Duhului Sfânt a tăiat în su-fletul nostru un semn nevăzut, pentruca să fim ai sfintei Eucharistii pe vecie. Și cum suntem? Și cum ar trebui să fim în chemarea noastră sfântă?

Fecioara Maria a pogorât odată din ceruri cuvântul cel vecinic, iară noi îl po-gorâm zilnic pe sfântul altar.

Ea purtase pe Isus în brațele sale, până când crescuse pruncu, iară pe sama noastră pruncia lui ține viața noastră în-treagă.

Putem noi oare să privim Maicei noas-tre în față și să-i zicem, că noi în pri-vința aceasta suntem mai mari decât ea, și să nu ne gândim la sfințenia ce o pre-tinde dela noi oficiul nostru? Cugetă mai serios la aceasta și te cutremură, preotule, dacă nu porți cu curățenia recerută pe mâinile tale pe Cristos Domnul și Dum-nezeul nostru!

O Dumnezeu meu! De câte ori sm să renunț la voința mea și în cari lucruri am să mă răzăsesc pe mine însumi, ca să pot servi Ție cum se cuvine? întrebă su-fletul nostru înspăimântat de marea dato-rință. Și Domnul ne răspunde:

Totdeauna și în fiecare ceas, precum în cele mici, tot asemenea și în cele mari, nu fac excepțiune, ci vouă să te vad în toată privința liber și scăpat de egoismul tău. Dacă vorești să fii în viață învăță-te-l celui răstignit, atunci trebuie să ceri toate, ca să poți zice: „Mie lumea s'a ră-stignit, și eu lumii”, (Gal. 6, 14), atunci zilnic ai să mori lumii și ți ie însuși. Dar s'gur poți fi convins, că tu murind lumii, ai să trăiești. Din iubirea față de mine ai să suferi toate, adică lucru, dureri, is-pite, supărări, lipsă, slăbiciuni, nedreptăți, certări, felurite umiliri și rușinări, înfrun-tări și desprețuiri. Suferințele aceste te ajută, ca să-ți dobândești virtutea adevă-rată, ele dovedesc pe ostașul mai vrednic și ele îți găsesc dela mine cununa ce-rească.

Acestea le cere dela noi Domnul, ca dela aleșii săi.

Și noi oare le împlinim toate ace-s-tea? Ne arătăm noi totdeauna pildă vie de credință și iubire înaintea poporului? Îndeplinim noi toate lucrările noastre și purtăm grije, ca și fii noștri sufletești să-și îndeplinească pe ale lor conform poruncilor lui Dumnezeu?

Lăpădat-am din sufletul nostru ego-ismul, nu asuprim pe samănul nostru și pe fii noștri sufletești?

Săvârșim noi cu inimă curată și ade-vărată dragoste toate funcțiunile impreu-

nate cu oficial nostru? Iar la aducerea jertfei pe sfântul altar ne prezentăm așa, cum cere sfântenia cea înaltă a acestui oficiu?

Asupra acestor întrebări doresc să meditez fiecare din noi și să simțesc în inima sa liniștea sau turburarea, mângâierea sau intristarea ce ar urma din această meditație, și în fine dacă s'ar afla vinovat, pocăindu-se și rugându-se Domnului să-și propună firmă a se îndrepta.

Nr. 3026 Șco. 1911.

Notificare oficială.

In atențiunea on. oficii protopopești.

Prin circularul consistorial Nr. 1748/911 vi s'a atras atenția asupra cursurilor de vară pe cari le organizează statul pe seama învățătorilor, amintindu-vi-se că cererile pentru primire să se înainteze în timpul cel mai scurt inspectoratelor regești concernente.

Prin aceasta primiți îndatorirea de a înștiința pe învățători, că întru cât nu-și vor fi înaintat încă cererile în scopul amintit, să le trimită imediat Consistoriului, pentru a fi trimise direct Dluui ministru până cel mai târziu la 1 Aprilie st. n. (19 Martie v.).

Sibiu, în 9 Martie 1911.

Consistorul arhiepiscopalean.

Un așezământ umanitar.

(Adunarea generală a „Reuniunii române de înmormântare sibieni“).

Duminecă, la 5 Martie n. 1911, s'a ținut a 11-a adunare generală a „Reuniunii rom. de înmormântare din Sibiu“, sub conducerea prezidențială a directorului *Pantaleon Lucuța*. Din darea de seamă, citită de secretarul *Victor Tordășianu*, am aflat că direcțiunea cu scop de a face crutare n'a scos istoricul de 10 ani al Reuniunii, amânându-se acest lucru pe alte vremuri. Greu a fost lovită Reuniunea prin moartea neașteptată a casarului de pie memorie *Petru Ciora*, cel care a lucrat pentru binele ei dela înființare și până la sfârșitul vieții lui, când unica sa *agonisală materială*, o acție a băneii „Lumina“ de 200 cor., a dăruit o fondului „Azilului“ al cărei pret și venit să se administreze ca „Fondul *Petru Ciora*, al Azilului Reuniunii rom. de înmorm. din Sibiu“.

Direcțiunea s'a îngrijit ca înmormântarea decedatului să fie cât se poate de deamăn. Adunarea generală aprobând tot ce s'a făcut, s'a alăturat la părerile direcțiunii, ca Reuniunea de înmormântare și cea agricolă sibiană, care s'a mândrit având pe *Petru Ciora* vrednic membru onorabil și conștiincios casar, — să ia măsuri pentru a se ridica la înmormântul lui *Petru Ciora* o modestă cruce.

Din raport am mai aflat, că Reuniunea dela întemeiere și până la sfârșitul anului 1910 a dat ajutoare în sumă de cor. 23,488.30 după 171 membri răposati, din cari cor. 21,159.93 s'au dat la moștenitorii membrilor repositi, iar cor. 2,328.37 la fondul „Azilului“. Morții Reuniunii au fost: 106 economi, mare parte zilieri, 28 meseriași și 37 din clasa inteligentă. În 1910 au murit 21 membri și s'au înscris membri noi 28 cu cari numărul membrilor înscrisi dela întemeiere e de 733. Averele întregă a Reuniunii și a fondului „Azilului“, — aceasta din urmă cu chemarea de a se alătaui în Sibiu pentru copii săraci și pentru oamenii noștri nepatinoși și scăpați, o casă, un adăpost, unde să aibă locuință, hrană și îngrijire, — e de coroane 21,159.07, cu un spor de coroane 1,975.18, față de anul 1909. Averele proprii a Reuniunii e de cor. 14,446.26, parte în bani depuși la bancă, parte plasată în hârtii de valoare. Averele fondului „Azilului“ e de cor. 6,712.81, din cari: a) averea proprie a fondului e de cor. 2,989.75; b) averea fondului *P. Lucuța* de cor. 758.64; c) averea fondului *Victor Tordășianu* e de cor. 577.68; d) averea fondului căpitanul *I. Toma* e de cor. 2,186.74 și e) averea fondului *Petru Ciora* e de cor. 200, — care se găsește plasată în hârtii de valoare și în libele la „Albina“ și „Lumina“.

Adunarea generală a luat la cunoștință raportul; a aprobat socotile pro 1910; a exprimat mulțămirea dlor *Lucuța* și *Tordășianu* pentru nouăle daruri făcute fondului „Azilului“, a exprimat condolențe pentru cassarul *Petru Ciora*, pentru membrul din direcție *Alexiu Onițiu* și pentru ceilalți membri; a ales cassar pe tânărul funcționar consistorial *Romul Perian*.

S'a îndrumat direcțiunea ca să cumpere un intravilan (loc de casă cu grădină) pentru azilul ce este a se înființa.

Iată un model de așezământ de binefacere. „Iov.“

NOUȚĂȚI.

Conferență publică. La dorința mai multor membri ai „Asociațiunii“ prof. Dr. A. Crăciunescu, va ține o prelegere religioasă despre testamentul vechiu — ou schiopic — Duminecă, în 12/25 Martie c. 6 ore seara, în sala festivă a Muzeului Asociațiunii. Taxa de intrare benevolă. Venitul curat e menit pentru procurarea unei serii de diapozitive pe seama despărțământului Sibiu.

Dela Academie. Dl. *Dimitrie Sturdza*, fostul președinte al consiliului de miniștri și secretar al Academiei române, a făcut în ședința de Vineri o comunicație asupra divanurilor ad hoc din Iași și București în istoria renașterii României. Ședința s'a deschis la orele două d. a., sub președinția dlui *Iacob Negruzzi*. Interesanta comunicare a dlui D. Sturdza a fost via aplaudată de către învățații academicieni. Ședința s'a ridicat la orele 4 și 10 minute.

Promoție. Ni se scrie: Sâmbătă în 11 Martiu n. a fost promovat doctor în medicină *Augustin Cărlig*, fiul repausatului paroh *Gavril Cărlig* din Valenii-Someșului. Numitul e și absolvent al cursului I teologic dela seminariul „Andreian“.

Noi episcopi. Maiestatea Sa a făcut următoarele numiri de episcopi în biserica romano-catolică: *Ioan Csernoch* este numit arhiepiscop în Calacea, contele *Nicolae Székényi* episcop în Oradea-Mare, Dr. *Arpád Várady* episcop în Győr, și Dr. *István Glattfelder* episcop în Csanád.

La festivitățile de încoronare din Londra, Majestatea Sa monarhul nostru nu va fi reprezentat, cum era vorba, prin arhiducele moștenitor actual *Francoise Ferdinand*, ci prin arhiducele *Carol Francisc Josif*, viitorul moștenitor al tronului.

Vizită împărătească. Împreună cu împăratul Germaniei vor sosi la Viena Vineri în 24 Martie, și împărăteasa *Victoria Augusta*, principele *Ioachim* și principesa *Luiza*.

Mulțămire. Marele mecenat al neamului românesc, dl. *Vasile de Stroescu*, a contribuit la edificarea cartierului învățătoresc de pe lângă școala confes. gr. ort. română din Săcalul de pădure, cu sumă de 500 cor. Pentru această faptă creștinească și românească poporul din această parohie exprimă marelui donator mulțămirea și reștințarea, dorindu-i sănătate și viață îndelungată. Săcalul de pădure, la 4/17 Martie 1911. *Ioan Duma* paroh.

Hymen. Dr. *Ioan Mardan* și *Eusebia Mardan* născ. de *Petrasov*, căsătoriți. Cernăuț, în 10 Martie 1911.

Dela universitatea din Cernăuț. La universitatea din Cernăuț au fost înscrisi în semestrul de iarnă al acestui an 1178 de studenți la cele trei facultăți. La facultatea teologică s'au înscris 177 de studenți; după naționalitate sunt 118 români, 45 rușeni, 8 bulgari și 6 sârbi. Dintre cei 118 teologi români sunt: din Bucovina 59, din România 48, iar din Ungaria 11.

Mulțămire. Marele binefacător al Românilor, dl. *Vasile de Stroescu*, a dăruit pentru școala noastră gr. ort. rom. din Leschis, tractul Cetatea de peatră, suma de 500 cor. zis cinci sute coroane, pentru care și pe această cale îi aducem călduroasa mulțămire. Leschis, 9 Martie 1911. Cu deosebită stimă: *Aurel Greblea* paroh.

† **Ioan Mircea**, paroh gr. ort. emirat în Lovnic (tractul *Cohalm*) a adormit în Domnul în 2/15 Martie a. c. în etate de 76 ani după un serviciu preotesc de 44 ani și după 4 ani trăiți ca pensionar. A fost înmormântat în 5/18 Martie la 10 ore a. m. în cimitirul bisericii gr. ort. din comuna sa. Olinhească în pace!

Mulțămire. Marele binefacător al Românilor dl. *Vasile de Stroescu*, în nemărginită sa iubire față de neamul său, a binevoit a dăruit pentru biserica gr. ort. rom. din Voila 200 coroane, pentru care faptă îi aducem și pe această cale mulțămirea noastră. *George Vasu* preot.

Cutremur de pământ se vestește din Sighetul Maramureșului. Sâmbătă noaptea poporul din mai multe localități a fugit de spaimă în strade. Pagube nu sunt.

Femei deputat. O manifestație de simpatie s'a făcut în camera norvegiană din Cristiania, când în săptămâna trecută dăoara *Rogstad* a apărut sentru prima oară în sala de ședințe a Stortingului. „Ziua de 17 Martie, a zis președintele, este o zi istorică; pentru că atunci pentru prima dată a fost admisă o femeie în mijlocul unui parlament“. Adunarea deputaților a ascultat în picioare vorbirea președintelui, care a salutat în cuvinte foarte avântate pe gentila colegă.

Mulțămire. Subscribul paroh, în numele comitetului parohial, și pe această cale dau expresiune celei mai călduroase mulțămiri, cu care datoresc On. Direc. a inst. „Corvineana“ din Hunedoara, pentru suma de 75 cor. votată din venitul curent, mult încercatei noastre biserici. Totodată exprim mulțămirea Onor. Dir. a inst. „Agricola“ pentru l. cassette de păstrare predată cu suma de 5 cor. Cristur, tr. Devei la 18 Martie n. 1911. *George Copos*, par.

Descoperire. Intr-o vie dela Gădău s'a descoperit un mormânt medieval, de pe vremea migrațiunii popoarelor. S'a descoperat scheletul complet al unui viteaz, care fusese înmormântat cu cal cu tot. Fața mortului era îndreptată spre răsărit; lângă schelet, înăscut de podobe diferite sunt aruncate câteva săgeți; mâna dreaptă este răzimată pe o sabie grea, cu mânerul de argint. Scheletul și obiectele aflate au fost duse la muzeul național din capitală.

Cremațiunea în Ungaria. O deputațiune, condusă de profesorul universitar *Kéty*, s'a prezentat zilele acestea la ministrul președinte *Khuen-Hédervary* pentru a cere aprobarea statutelor reuniunii de cremațiune în Ungaria. Ministrul a promis, că se va ocupa cât de curând cu afacerea această.

Despăgubire interesantă. Un particular din Berlin și a surprins servitorul tocmai în momentul, când fura din casă 15 mii de coroane; iute a prins servitorul de umăr și l-a izbit de pământ. Când și-a zărit stăpânul, servitorul s'a înspăimântat atât de grozav, încât a rămas tot atât mut, și nici după ce a ieșit din temniță, la care fusese condamnat, nu și-a câștigat darul vorbirii. Deaceia acum a înproceșuat pe fostul său stăpân, și i cere despăgubire pentru spaima, care l-a făcut să-și piardă graiul.

A 20-a expoziție de vite de prăsilă a „Reuniunii române agricole sibieni“, în conformitate cu hotărârile luate de cei în drept, se va ține Marți la 12/25 Aprilie c. în comuna *Săcel*, unde expoziția era să se țină încă în 1910, dar din pricina morbului de vite a trebuit să se amâne. Premiile expoziției cu cor. 300 se acoper de comisia economică comitatensă, al cărei reprezentant la expoziție e dl. *Petru Dragits*, prim pretor în Săliște.

La fondul Dr. P. Șpan pentru ajutorarea copiilor de Moți, aplicați la meserii, al „Reuniunii socalilor români din Sibiu“, au dăruit, anume întru vecinicia odihnă a răposatului profesor Dr. Șpan, următorii: *Il. Doma Dr. Atan. Marienescu*, membru al Academiei Române, 5 cor.; *Dr. Ilie Iancu*, medic, 10 cor.; *Nicolae Vlad*, paroh (Șelimer), *Coman Băca*, paroh, *Oprea Olariu*, *Ioan Neagu* și *Alex. Popea*, învățători, toți din Poplăce, *Petru Drăgoiu*, cursor consist., *Nicolae Joandrea*, econom, *Alex. Bărsan*, învățător (Rusciori), fiecare câte 1 cor.; fosta elevă a decedatului, domnișoara *Maria de Lemény*, 2 cor. și *Micrița Tordășianu*, 10 bani.

Combaterea sgomotului. Dr. T. Lesing, din Hanovra, un cunoscut luptător în mișcarea pornită în Germania pentru a combate larma, a ținut zilele acestea în Viena o prelegere bine primită, vorbind despre lupta purtată împotriva sgomotului. Lupta aceasta foarte necesară, a zis conferențiarul, nu este de loc nouă: în Roma veche, bună oară, nu era permis meseriașilor cu meșteșug lărmuitor să se stabilească în strade, unde locuiau oameni învâțați. Pe timpul renașterii larma asemenea era mult combătută. Goethe, Dickens, Carlyle, Björnson și alți scriitori au fost mari dușmani ai larmei. America de astăzi a luat numeroase măsuri în contra sgomotului, oprind signalele din porturi și șueratul fabricilor. Orașul Graz e cel dintâi dintre orașele țării noastre, care se îngrijește de liniștea locuitorilor săi, introducând astfel de măsuri în veacul oamenilor cu nervii tot mai rafinați.

Convocare.

Pe baza §§-lor 11 și 20., p. 8, din statute, membrele „Reuniunii femeilor române din comitatul Hunedoarei“, împreună cu toți cei care doresc sprijinirea și înaintarea Reuniunii noastre, prin această se invită a lua parte la

adunarea generală,

ce se va ține în Deva, Duminecă la 26 Martie 1911 la 3 ore d. a., în localitățile „Casinei române“.

Din ședința comitetului, ținută la 19 Februarie 1911.

Elena Pop Hosszu-Longin,
prezidentă.

Dionisiu Ardelean,
secretar.

Economie.

Târg de vite de prăsilă.

Atragerea luarea aminte a economilor noștri cum și acelor, cari vor să se provadă cu vite bune de prăsilă, asupra târgului de vite de prăsilă (al 22-lea), subvenționat de stat și de comitatul Sibiu, ce se va ține la 27 și 28 Martie n. c. în Sibiu și va fi împreunat cu împărțire de premii.

La târg se primesc numai vite corinate (bivolii nu se primesc): a) de rassa *Pinzgau* originală; b) vite feminine de încrușări cu rassa *Pinzgau* și rassa *indigenă*. Nu se primesc la târg încrușări masculine sau atari coroituri, a cărar descendență din rassa *Pinzgau* nu se poate cunoaște sigur, și nu se primesc vite îngrășate sau de acelea, cari din alte cauze nu sunt potrivite pentru prăsilă.

Târgul se ține pe locul numit „târgul nou de vite“ și se începe în 27 Martie la 6 ore dim. și se termină la 28 Martie ora 12 din zi. Înainte de premiere se țin prelegeri (vorbiri) practice. Primirea vitelor se începe în 27 Martie la ora 6 dim. și se termină la ora 10 a. m. În această zi publicul n'are intrare în târg, decât după 3 ore d. a. și pe lângă solvirea unei taxe de 1 cor., iar în 28 Martie intrarea în târg este îngăduită ori și oii pe lângă plățirea unei taxe de 10 bani. Vitele expuse trebuie să fie însoțite de pasapoarte în regulă. Doritorii de a espune au să înștiințeze vitele de espus la primăriile comunale.

Se vor împărți următoarele premii:

A) Bovine de rassa *Pinzgau* curată:

I. Tauri de prăsilă de 1½—4 ani: 1 premiu à 100 cor., 1 premiu à 70 cor., 2 premii à 60 cor., 4 premii à 50 cor., 2 premii à 40 cor., 5 premii à 20 cor.

II. Tăureni dela 1—1½ ani: 1 premiu à 60 cor., 1 premiu à 50 cor., 1 premiu à 40 cor., 5 premii à 20 cor.

III. Vaci dela 2½—8 ani cu vițel sau de fătat: 1 premiu à 80 cor., 1 premiu à 60 cor., 1 premiu à 50 cor., 1 premiu à 40 cor., 6 premii 10 cor.

IV. Vițele dela 1—3 ani: 1 premiu à 60 cor., 2 premii à 50 cor., 2 premii à 40 cor., 3 premii à 10 cor.

B) Incrușări cu bovine *Pinzgau*:

I. Vaci dela 2½—8 ani cu vițel sau de fătat: 1 premiu à 60 cor., 1 premiu à 50 cor., 1 premiu à 40 cor., 1 premiu à 10 cor.

II. Vițele dela 1—3 ani: 1 premiu à 50 cor., 1 premiu à 40 cor., 1 premiu à 10 cor.

Asupra conferirii de premii și diplome decide juriul de premiere. Lista vitelor premiate se va publica în 28 Martie la 8 ore a. m. la fața locului.

Sibiu, 15 Martie n. 1911.

Comitetul central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu“.

Pant. Lucuța
prez.

Vic. Tordășianu
secretar.

Posta redacției.

Dlul. I. Arm. în H. Explicarea o dă din caz în caz venerabilul consistor. Adresează-te acolo cu întrebarea, și ți-se va răspunde.

Aspirin
veritabil numai
în tablete
originale

conform
figurei,

se pot cumpăra

20 bucăți cu cor. 1.20.

Fabr. de vopsea odin. *Fried. Bayer & Co.*
Elberfeld, Leverkusen, b/ Mülheim, a/ Rh.

Nr. 880—1910 prot. [114] 1—3

Concurs.

Pentru ocuparea postului de paroh în parohia de clasa a III-a Proștea, protopresbiteratul Agnietei, se publică prin această concurs cu termen de 30 de zile dela prima anunțare în „Tel. Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt cele fașionate în coala B. pentru întregirea venitelor preoțești dela stat.

Petenții să-și trimită rugărilor împreună cu documentele de lipsă după normele în vigoare în termenul indicat subsemnatului oficiu protopresbiteral și cu prealabila înștiințare a acestuia să se prezenteze în vre-o Duminecă ori sărbătoare la biserică spre a cânta și cuvânta eventual a celebra.

Agnita, 31 Decembrie 1910.

Oficiul protopresbiteral gr. or. român al Agnietei, înțeles cu comitetul parohial concernent.

Ioachim Muntean
protopresbiter.

Nr. 180/911. (115) 1—3

Concurs.

Pentru întregirea postului de capelan cu drept de succesiune pe lângă parohul Romul Verzea din Satulung, biserica „Sf. Arhangheli”, se iese concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt: a treia parte din toate venitele parohiale.

Alegându-l capelan nu are drept la nici un serviciu în și afară de biserică, fără înștiințarea parohului.

Reflecții la acest post își vor așterne în termenul deschis, rugărilor instruite conform normelor în vigoare subsemnatului oficiu, având a se prezenta, cu prealabila înștiințare a subscrisului, în vre-o Duminecă sau sărbătoare în biserică din această parohie, spre a cânta și predica, respectiva celebra. Cei cu studii mai înalte vor fi preferați.

Brașov, în 6 Martie 1911.

Oficiul protopresbiteral român gr. or. al tractului Brașov, în conțelegere cu comitetul parohial.

Ioan Hamsea
prot. adm.

Nr. 85/911. (116) 1—3

Concurs.

Pentru ocuparea postului de paroh și a unui post de capelan permanent, de nou sistemizat, în comuna bisericăscă de clasa I., Vidra de sus, protopresbiteratul Câmpenilor, după aprobarea consistorială Nr. 2826/911, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Venitele sunt: pentru paroh întregirea dotării dela stat și jumătate din venitele parohiale; și pentru capelan: jumătate din venitele parohiale și ajutorul dela stat pentru capelani. Din acestea trebuie să dea ambii preoți ajutorul de cor. 300 anual fostului paroh Vasile Gomboș.

Doritorii de a ocupa postul acesta să trimită în timpul deschis la subscrisul oficiu rugărilor lor concursuale cu documentele recerute și să se prezinte, conform regulamentului la biserică, spre cunoaștere, cântare servire ori predicare.

Câmpeni, 28 Februarie 1911.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Câmpenilor.

Romul Furdul
protopop.

Nr. 221/911. [108] 1—3

Concurs.

Pentru întregirea postului învățătoresc dela școala conf. gr. or. română din Gusu, tractul Mercurei, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

a) Salar 600 coroane din repartitie dela popor;

b) cuartir, lemne și grădină în natură;

c) întregirea salariului la 1000 cor. se va cere dela stat după alegere, iar îndreptățire la cuincuenale va avea numai după 5 ani servijii fără întrerupere la această școală.

Învățătorul ales e îndatorat să cultive grădina școlară, să țină școală de repetiție și să instruiască elevii în cântările bisericesti având a cânta Dumineca și în sărbători la liturgie.

Reflecții au să se prezinte la biserică în termenul deschis, spre a face cunoștință cu poporul.

Gusu, 14 Martie st. n. 1911.

Pentru comitetul parohial gr. or.:

Stefan Medegan **Dumitru Bulmez**
par-prez. notar.

Vidi: **Avr. S. Pecurariu**
protopresbiter.

Picături de stomach ale lui Brády

cu Maica Domnului de Mariazell

ca marcă de scutire

de aceea numite „Picături de stomach de Mariazell”, sunt probate în decurs de 30 ani și aflate ca cel mai bun mijloc contra ori ce fel de greutate la mistuire, arsură în stomach, constipație, durere de cap și stomach, greață, colică, insomnie, anemie și galbinare etc. Se găsește în farmacia cu preț — 90 bani și C. 1-60. 6 sticle cu C. 5-40, 3 sticle duble C. 4-80, trimite franco fabricantul C. Brády, farmacia „La Regele Ungariei”, Viena I. Fleischmarkt II. Depozit Nr. 5. — A fi cu atenție la marca de scutire cu Maica Dului de Mariazell, embalage roșie și subscriere ca aici pe clișeu. (4) 10—25

În Sibiu se află în depozit la: August Teutsch, Carl Morscher, Guido Fabritius.

Altoi de viță puternică

nobilă americană, cioplită ori cu rădăcină.

Fiecare viticultor, care are lipsă de viță puternică, liberă de peronosporă, bogat în rădăcină și bine încreșcută — pentru altoire, — să se adreseze cu toată încrederea la școala de viticultură d n Reichesdorf, proprietar Simon Nemencz, posta Riomfalva, unde cu prețurile cele mai moderate se află materialul cel mai bun de plantat.

Mare depozit din calitățile cele mai bune, pentru struguri de vin și masă.

Simon Nemencz,

posesorul primei școle de vierit din Reichesdorf Nr. 121, posta Riomfalva.

Cataloge la cerere gratuit și franco!

(360) 40—

Viță de vie altoită

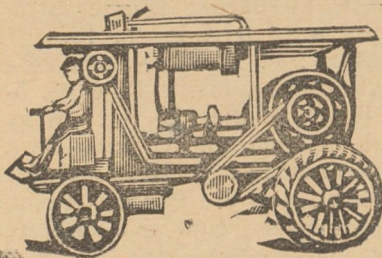
expediază sorte curate, sub garanție, în sortiment bogat, de ani cunoscută și solida firmă:

Prima plantatiune de vițe de pe Târnave.

Proprietar: **FR. CASPARI**,
Mediaș Nr. 62 (Transilvania).

Rog a cere catalog gratuit!

Catalogul conține ser'sori de recunoștință din toate părțile țării și poate deci fiecare posesor de vie a și cere informațiuni despre soliditatea numitei firme, dela persoane cunoscute. [383] 22—25

De sine mergătoare, simple și renumite în lume

Locomobilele cu benzin

și Mașini de treerat

sunt aprobate și eminente pentru re-giuni muntoase. Funcționare perfectă și sigură, cruțare în folosirea benzinei, construcție simplă.

Renumite în lume ca sugative de gaz

Motoarele de oleu brut svediane

simple și de sine mergătoare pentru

Joagăre și spărgătoare de pietri, arangamente complete de mori.

Garnituri de treerat cu aburi și dăpănat.

Kellner & Schanzer,

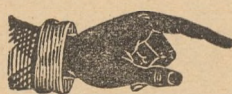
Budapesta V., Aulich-utca 2.

Agenți și mijlocitori se honorază.

(15) 9—26

THE CAMPBELL

renumita fabrică engleză de motoare. livrează cele mai bine construite și durabile

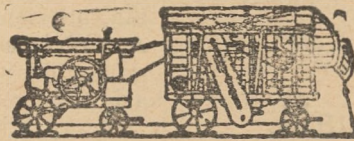
Motoare și Locomobile

cu Benzin Ulei crud Gas . . .

Circularea

cea mai ieftină
cea mai sigură
cea mai neîmpiedecată

Prețuri eftine. Condiții favorabile de plată. Garanție în toată privinta.

Agent general:

(380) 20—26

Korányi Victor, BUDAPEST, VI., Liszt Ferencz-tér Nr. 9.

Telefon 65—64.

TELEGRAMĂ!

Ne mai pomenit!

facem cadouri de 1500 cor. în premii și în numărări!

Pentru deslegătorii acestui chip am spus suma de sus amintită: Fiecare, care va afla vânzătorul și ni-l va desemna, primește un orologiu de domni ori dame în valoare de 20 cor., ori la dorință 15 cor. în numărări în cinste. Condițiunea, e că fiecare deslegător e silit să facă o comandă pe o catină (lant) escelentă imitație de aur „Fortuna” și a ne trimite totdeauna în mărci poștale cor. 1-75 valoarea acesteia! După intrarea deslegătorilor urmează distribuirea premiilor Toate expedițiile sunt a se adresa la: Patria-Zentrale A. Seifert, Wien, VII, Neubaugasse 39. (100) 3—3

Numele Comuna Strada

Unde e vânzătorul?

Unde se pot procura

REVERENZI

croite cu chic și lucrate bine? Numai la

IOAN PETRAȘCU

măestru croitor, Sibiu, Str. Cîsnădiei Nr. 30,

pentru că el le croiește foarte bine și pe lângă că le lucră din material bun le face și cu un preț de tot moderat și la caz de urgență le poate face în timpul cel mai scurt posibil.

Să mergem dar la el, să sprijinim industria românească, căci numai astfel putem deveni tari și mari!

[101] 2—52

Telefon 172.

Vinuri excelente!

Telefon Nr. 185.

Excelente vinuri de Ménes-Magyarád garantat natural curate, în sticle.

Vin de masă per litru	K	—70
Schiller	"	—60
Risling	"	—80
Bacator	"	1—
Vin roșu	"	1—
Muscattell	"	1—
Tokaj de Somorodin per 1/2 litru	"	1-40

Inclusive darea de consumație.

La cumpărare mai mare cu prețuri en gross.

Oferez:

Lemne de fag pentru foc, prima tăiate și netăiate.

Leopold Neumann,

(127) 26—26

Strada Cîsnădiei 16, str. Brukenthal 9.

Requisite de scris

se pot procura de la

Librăria arhidiecezană